

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 17 Μαρτίου 2014 — Sveda UAB κατά Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-126/14)

(2014/C 175/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Sveda UAB

Ανααιρεσίβλητη: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Τρίτος ενδιαφερόμενος: Klairėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει σε υποκείμενο στον φόρο το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών που κατέβαλε κατά την παραγωγή ή κτήση αγαθών επενδύσεως προοριζόμενων για επιχειρηματικούς σκοπούς, όπως τα αγαθά της παρούσας υποθέσεως, τα οποία (i) προορίζονται ευθέως για δωρεάν χρήση από το κοινό, αλλά (ii) μπορεί να αναγνωριστεί ότι αποτελούν μέσο προσελκύσεως επισκεπτών σε μια τοποθεσία όπου ο υποκείμενος στον φόρο, κατά την άσκηση των οικονομικών δραστηριοτήτων του, σχεδιάζει να παρέχει αγαθά και/ή υπηρεσίες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-132/14)

(2014/C 175/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Liukkonen και L. Visaggio)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 1385/2013 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 850/98 και (ΕΚ) 1224/2009 καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 1069/2009, (ΕΕ) 1379/2013 και (ΕΕ) 1380/2013, λόγω της τροποποίησης του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1385/2013 τον οποίο εξέδωσε το Συμβούλιο χρησιμοποιώντας ως νομική βάση το άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την επιλογή της νομικής βάσεως από το Συμβούλιο, διότι το άρθρο 349 ΣΛΕΕ δεν μπορεί να αποτελεί νομική βάση για το σύνολο των ληφθέντων μέτρων αλλά μόνο ορισμένων από αυτά, τα οποία συνίστανται σε παρεκκλίσεις από την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στη Μαγιότ. Πάντως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ρυθμίζει επίσης ζητήματα που εμπίπτουν στην κοινή πολιτική αλιείας και στην προστασία της δημόσιας υγείας, χωρίς τα μέτρα αυτά να δικαιολογούνται ειδικώς από την κατάσταση των οικονομικών και κοινωνικών δομών της Μαγιότ.

Επομένως, κατά το Κοινοβούλιο, η επίμαχη πράξη έπρεπε να έχει εκδοθεί βάσει των διατάξεων που διέπουν τα διάφορα ζητήματα τα οποία αυτή ρυθμίζει, και ειδικότερα βάσει των άρθρων 43, παράγραφος 2, 168, παράγραφος 4, στοιχείο β', και 349 ΣΛΕΕ από κοινού, και όχι αποκλειστικώς και μόνο βάσει του τελευταίου αυτού άρθρου.

(¹) ΕΕ L 354, σ. 86

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-133/14)

(2014/C 175/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, W. Mölls, D. Martin)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2013/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί τροποποίησης των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ, 1999/74/ΕΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2006/7/ΕΚ, 2006/25/ΕΚ και 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λόγω της αλλαγής του καθεστώτος της Μαγιότ έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹),
- να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της οδηγίας 2013/64/ΕΕ μέχρι τη θέση σε ισχύ νέας οδηγίας, βασιζόμενης στα κατάλληλα νομικά ερείσματα,
- να καταδικάσει Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της οδηγίας 2013/64/ΕΕ, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 349 ΣΛΕΕ.

Η Επιτροπή προσάπτει στο Συμβούλιο ότι κακώς εξέδωσε την ως άνω οδηγία μολονότι η ίδια είχε προτείνει να στηριχθεί η έκδοση της εν λόγω πράξεως σε τομακές νομικές βάσεις, ήτοι τα άρθρα 43, παράγραφος 2, 114, 153, παράγραφος 2, 168 και 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου με την προσβαλλόμενη οδηγία σκοπού, το άρθρο 349 ΣΛΕΕ δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομικό έρεισμα. Το άρθρο 349 ΣΛΕΕ εφαρμόζεται, κατά την Επιτροπή, μόνον όταν πρόκειται για εξαίρεση από την αρχή της εφαρμογής του πρωτογενούς δικαίου στις εξόχως απόκεντρες περιοχές, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 355, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ωστόσο, η επίμαχη οδηγία, χωρίς να παρεκκλίνει από τις Συνθήκες, προσαρμόζει απλώς το παράγωγο δίκαιο λόγω της καταστάσεως που δημιουργήθηκε κατόπιν της αλλαγής του καθεστώτος της Μαγιότ. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται όχι μόνον από το γράμμα του άρθρου 349, αλλά επίσης από το προβλεπόμενο στις Συνθήκες σύστημα των νομικών βάσεως, καθώς και από το ιστορικό της θεσπίσεως του εν λόγω άρθρου.

(¹) ΕΕ L 355, σ. 8.